

Пише: Маринко Вучинић
субота, 05 новембар 2016 01:12

Ни најдоследнији бранитељи демократије и њеног начина функционисања не доводе у питање општу оцену да је она као политички систем у дубокој кризи и превирању. Доказа за овакву оцену има све више а њено слабљење и разарање је све очитије и огледа се у већ хроничној пасивизацији грађана, губљење вере у делотворност демократских институција и изборним процесима који све мање изражавају стварну вољу народа и претварају се у политичке циркусе и специфичне ријалити програме, а улога маркетинга и новца има одлучујућу улогу у изборним кампањама које су све испразније и тривијалније.

Поред сталног раста антисистемских покрета који угрожавају успостављене вишедеценијске монополе владајућих партија присутан је и феномен режима који добијају власт на демократским изборима, а начин њихове владавине тешко да се може означити као оличење демократије и владавине права. Ради се о аутоколонијалним, компрадорским и клијентелистичким режимима који само фингирају демократске изборе, а у ствари представљају њихову отворену негацију. Као да се остварује она стара политичка крилатица Николе Пашића да онај ко организује изборе, тај их и добија. У веродостојност овог и даље важећег специфичног политичког аксиома имали смо прилику да се непосредно уверимо и на нашим изборима, али протекли избори за парламент Црне Горе су класичан пример политичког процеса у коме се одржава псеудо-демократска форма, а њена стварна суштина је очити пример негације основних демократских, либералних и европских вредности и начела.

Пише: Маринко Вучинић
субота, 05 новембар 2016 01:12

Пише: Маринко Вучинић
субота, 05 новембар 2016 01:12

